

WIDE SENS

**SADO
MASOCHISME**

S.M. REEKS

25 / 19001006

Prijs: f 6,90

SADO- MASOCHISME

(WREDE SEKS)

is een speciale uitgave voor s.m. ge-
interesseerden.

De tijdschrift bevat uitsluitend foto's
en verhalen die s.m. getint zijn.
Brieven, advertenties etc. worden niet
opgenomen.

Een abonnement is mogelijk voor 6 of
12 nummers.
De abonnementsprijs bedraagt
voor 6 nummers: f 40,—
voor 12 nummers: f 75,—

Een uitgave van:

BIOFOT

Postbus 1853 - Groningen - Tel. 050-414000 - Postkto 2072044

Distributie: Boek Import Amsterdam B.V. - Tel. 020-225476

DE LESBISCHE MEESTERES, DIE VAN WANTEN WIST...

Thien kon haar een bijna niet geloven, toen Geerte haar vertelde, dat ze in de kelder van haar oude Amsterdamse grachtenhuis een martelruimte had ingericht, waar ze een meisje gevangen hield...

„Zeg, je vertelt me toch zeker geen sprookjes?“ vroeg Thien haar met enige aarzeling, want de grote gestalte en de tamelijk zware stem van het forse meisje met haar zwarte pony-haar hoorden haar toch wel enig ontzag in. Ze had haar ontmoet in een van de kroegjes op het Leidseplein en was nu een fikse barrel met haar meegegaan naar haar huis, een zeventiende-eeuwse koopmanswoning op de Hoeregracht.

„Zie ik er soms uit als iemand die jou zou besodemieteren?“ Geertes stem kreeg iets dreigends, wat Thien een korte rilling bezorgde. Deze schudde heftig met haar langgelokte hoofd, waarna Geerte haar een danne sigaar tussen haar lippen stak. Nadat ze er de brand in gestoken had, vervolgde ze: „Thien, ik ben een meid die er echt geen doekjes om windt, die griet gelte er nou eenmaal op, dat ze door een forse meid als ik flink onder handen wordt genomen. Nou, bij mij is het van hetzelfde, maar dan in omgekeerde richting, wat je? 's Avonds, wanneer ze van haar werk thuiskomt, krijgt ze eerst een hap eten van me, dan laat ik haar afwassen en mijn huiskamer stoffen. Daarna neem ik haar als beloning voor haar inspanning mee naar de kelder om haar in de muurijzers op te sluiten. Dat vindt ze gek, wel, bij mij is het van hetzelfde laken een pak, wat wil je nog meer? Ik veronder haar op alle mogelijke manieren, ik pijnig haar, ik geel haar en de rest van het liede is, dat we beiden zo beregt zijn geworden, dat onze katten op springen staan. Je kunt je dus wel voorstellen, hoe we aan onze trekken komen. Heb je zin om mee te doen?“

Dat leek Thien wel wat, haar slijpe was lemmeste al zo nat als een spons, die een uur in het water heeft gelegen...

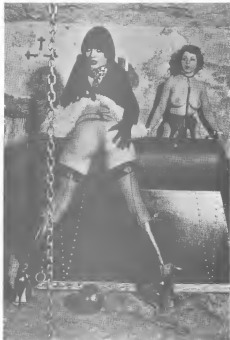
Geerte kwam overeind en opende een kast vol kledingstukken. Stemverhaasd keek Thien toe: het kordate meisje kleedde zich om in een bizar kostuum van rubber. Zodra ze twee hooggehakte laarzen had aangetrokken, kwam ze naar haar gaste toe: „Je ziet er adembenemend uit met dat hontgevoerde jek en die laarzen, maar ik heb wel gring, dat je je slip uitdoet en je aangepast aankleedt!“

Thien kwam overeind en trok giebeld haar vochtige broekje uit. Ze kleedde zich 'aangepast' om, deed haar jek weer aan en volgde Geerte...

Een later klikten vier laarzen op de uitgesleten treden, die naar de kelder voerden. Thien huiverde van spanning en genot...

Het water droop van de ceawtoonde muren en Then vroeg zich af, wat er in die lang vervloegen tijden allemaal wel niet voorgevallen was. Handboeien bligden dreigend larser. Then huiverde, toen ze de martelruimte betrad...

De slavin keek hen met angstige ogen aan. Eer Thea wist wat er gebeurde, had Geerte een ijzeren kogel aan haar rechterbeen geklonken. Daarna legde ze haar over de bok en gaf haar een paar slagen op haar blote kont...

Met een druipende kont was Thea na de korte afstraffing bij haar nieuwe vriendin neergebukt. De slavin slaakte een luide kreet en Geerte sprong op de bok. Krennend trok ze haar jumper uit...

Door dit alles raakte Thea zo opgewonden, dat ze haar op het Waterlooplein gekochte botenjack uittrok en achter Geerte op de bok sprong. Een kort, maar hevig spel vol hartstocht ontstond tussen hen en ze dronken elkaars speeksel als zoete wijs. Oudzet keek de slavin toe. Een onheilspellend voorgevoel vertelde haar, dat die twee vrouwen elkaar ophitsen en dat ze zich met z'n beiden over haar zouden 'ontfermen'...

Wat dan ook gebeurde: ze sprongen tegelijk van de bok af en kwamen met een grimlach op hun bezwete gezichten op het angstige meisje af. „Kijk die hangende schijftijster eens, Thea,“ spoot Geerte, terwijl ze de boeien van de slavin losmaakte, „zullen we haar eens van de bok laten dromen?“

Thea barstte in lachen uit, de woordspelling van haar gezellin sprak haar wel aan. „Ik heb zo het vermoeden, dat die bok haar best hardig te grizen zal nemen!“ antwoordde ze, Geerte schaterde...

Nadat de slavin van haar boeien was bevrijd, werd ze door de beide meiden op de bok getild. Thea hield haar gekousde benen vast te bladen, terwijl Geerte haar in bedwang hield. De slavin trachtte overlaad te blijven, maar de knellende slaviansband, die door haar monsters werd aangetrokken, deed haar binnen de kortst mogelijke tijd overstag gaan.

Naar adem happend bleef ze op de bok liggen, overmeesterd door twee varigste kerkau's, die zich geheel en al op haar uit zouden leven...

„Ik heb nooit geweten, dat ik er zo'n plezier in schoppen kon om een meisje te martelen!“ dacht Thea bij zichzelf. „Bij een man zou ik me het nog voor kunnen stellen, ik zou me best op kerels uit kunnen leven, omdat ik al zoveel rottigheid met ze heb meegemaakt. Maar dit meisje heeft me niets misdaan...toch zit ik die toewen zo strak om haar enkels te snoeren, dat ze verdomme ligt te kramen van de pijn...hoe komt het, dat ik er zo geil van word?“

„Ben je klaar, schat?“ Geerte stond wijdebeens en met de handen op de heupen naar haar verrichtingen te kijken.

„Als ze daaruit los kan komen, heet ik Haast!“ grapte Thea, terwijl ze overeind kwam. „Dat zou ik maar niet te vlug zeggen, want die sloerie heeft een kracht in haar kuitlen om u tegen te zeggen!“ waarschuwde Geerte, overbodig overigens, want het koord zat zo strak om de benen van haar slavin, dat zelfs een olifant er zich niet uit bevrijd zou kunnen hebben.

Het gekozide meisje jammerde het uit, toen Thea ook haar armen aan de bok bond. Verbooswerd keek Geerte toe. „Hoe is het in godsnaam mogelijk, dat dat zachte meisje in een oogwenk is ongetrud?“ vroeg ze zich tevergeefs af. Alsof het de gewoonte was van de wereld was, trok Thea de zwarte kogel aan haar rechterbeen mee. Het gaf haar een kick, dat ze in dienst was van die prachtige vrouw wier ogen haar zo liefdevol aanzaken...

„Meesteres, wat heb ik misdaan? Ik ben zo bang!” fluissterde het slavinnetje met schorre stem. „Hoe je bek!” beet Goerte haar toe. „Thes, leg dat smooelwerk van die sloerie aan haarden!” „...

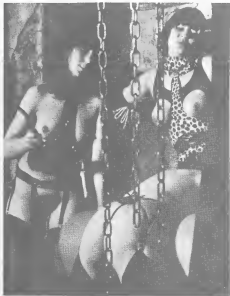
Weldra brak de hel voor het weerloze slachtofferdje los: de beide meiden sloegen, haarden en bespawden haar. Nu eens werd ze losgemaakt, dan weer op uiterst pijnlijke wijze vastgehouden. Vooral Thea was genadeloos...

Ze geschiede de blote billen van het melaje daadanzig, dat Geerte op een gegeven moment trachtte in te grijpen om te voorkomen, dat haar slavin in zwijm zou vallen. Toen trok er zich echter niets van aan...

Onbarmhartig ranselde ze door...Geertie kon haar ogen bijna niet geloven. 'Ik lijk een zacht eitje, wanneer ik me met haar vergelijk!' peinsde ze. Het geil sijpde uit haar kut, ze stond in brand...

Vervolg elders in deze uitgave.

ZIJN MEESTERESSEN KENDEN GEEN PARDON...

Hans deed zijn uiterste best het zijn beide meesteresinnen zo veel mogelijk naar de zin te maken. Desondanks waren de twee strenge dames niet erg tevreden over hem. Ze vonden hem niet verijnd genoeg en ja, het moet gezegd worden, dat zijn figuur hem niet zo meezeet en dat hij daardoor vaak wat hoekig naar voren kwam. Elegance was hem nu eenmaal niet toegemeten...

Toen hij Fenna's glas met smoesappelsap vulde liep het hem uit de hand. Hij stootte de schenkan tegen het glas aan en een scheut van het kunstjasje nat kwam op het glazen blad van de tafel terecht.

Fenna was des duivels. Dreigend zwaaide haar zweep in de lucht. Ook haar vriendin, Brigitte, werd door dit voorval niet onberoerd gelaten. Verbolgen staarde ze de bevende knaap aan, die met teruggeslagen ogen op zijn straf zat te wachten...

„Trek die tafel weg!“ schreeuwde Fenna hem toe. Hij voldeed terstond aan haar opdracht en dankte de hemel in stilte, dat er niets omgevallen was.

Brigitte deed hem de slaveband om en nam de zweep van Fenna over. Terwijl de slaaf Fenna's laarzen likte, sloeg Brigitte hem venjig op zijn billen. .

Fenna had op een gegeven moment de voetstool van haar linkerlaars op zijn hoofd gedrukt en Hans wist precies, wat dat betekende: haar toeren was nog niet geweken!

Dat kon hij ook wel aan haar ogen zien, want de woede straalde haar felle kijkers uit, terwijl haar rode lippen tot een dunne spleet vertrokken waren.

Opeens spreidde ze haar slanke, gelaarsde benen en stak de slaaf haar linker-voet toe. Gulzig keek hij naar haar roze flamoos, die hij 's ochtens glad had geschoren, maar hij werd terstond weer tot de orde geroepen: „Slaaf, zit je niet op te geilen aan die kut van me, maar pak als de gemeerde werkbicht een lap uit de keuken en poets mijn laars, die met die kop van jou in aanraking is geweest!”

Met de staart tussen de benen maakte hij zich uit de voeten en kwam een paar seconden later terug met een witte lap. IJlings ging hij op de grond zitten en begon de laars te poetsen, alsof zijn leven ervan afhing...

Dreigend zwaaiden nu twee zweepen bij hem langs en af en toe ontving hij een venijnige tik op zijn schouders.

„Zeg, Fenna, ik vind, dat ons slaafje wel een stevig drankje verdient!” boonde Brigitte. „Kijk eens goed naar zijn voorhoofd, het zweet staat er in pareltjes op!”

„Dat ben ik roerend met je eens, meid!“ antwoordde Fatma met een lissige blik in haar ogen. „Zeg, slaaf, gooi die poetsdoek nou maar naast je neer, dan krijg je een borrel van mij, die je nog lang heugen zal!“

Ze pakte hem bij zijn hoofd en dawde hem tussen haar benen. Hij wist wat hem te doen stond. Hij schoot naar voren met zijn hoofd en boorde zich in haar neuksploet. Gretig likte hij haar kintelaar en haar vochtige schaamlippen.

Het duurde niet lang, of een klein strakke geil sijpelde uit haar schede. Brigitte keek toe. Haar vrienden lag met gesloten ogen te genieten van zijn tongwerk en dat deed haar goed, omdat het meisje heel wat had gemist in haar jonge leven. Ze was op een kostschool met een ijzige discipline geweest en toen ze van de school afkwam, had ze nog nooit met een man liggen vrijen, laat staan dat ze zich door een leuke kerel had laten neuken!

Brigitte had daar verandering in gebracht en binnen een mum van tijd had ze het schuchtere meisje omgetoverd tot een zinnelijke en hartstochtelijke meid, voor wie de seks het belangrijkste in haar leven geworden was...

Brigitte schopte fel tegen zijn rechterbeen en sprong overeind. „Je bent weer aan een straf toe, looder!“ snauwde ze hem toe. „Fenna, laat die poes van je eens even tot rust komen, dan kan ik hem een stevig pak slaag voor zijn slavekont geven!“

Hij knemde, toen ze na de bestraffing haar laars op zijn gepijnsde kont zette...

En weer moest hij de spleet van Fenna schoonlikken. Deze keer gulpte het meidje op zijn tong, want het meisje had zich flink op staan geilen aan de kastpding, die hij onder de bestraffende hand van haar vriendin had ondergaan.

De slaveband die hem voor de likbeurt van Fenna's laars was omgedaan en daarna weer verwijderd was, kreeg nu een remplaçant, maar dan in de vorm van een hondenband. Brigitte grepte hem het ding om en schep er een akelig geaogen in er zo nu en dan stevig aan te trekken, zodat hij noodgedwongen de spleet van Fenna los moest laten.

Stoer gebod Fenna hem zijn tong in haar lekkende neukgat te blijven persen, maar toen Brigitte hem alsmäär pestte en zij steeds maar weer zijn tong uit haar buik zag flinzen, werd ze razend...

„Wie niet horen wil, die moet maar voelen!“ riep ze, terwijl ze zich omdraaide en hem haar ronde billen toestak. „Lek me de reet, slemtiel! En wie je gebente, wanneer je opstandig wordt, want dan zullen Brigitte en ik je goed te grazen nemen!“

Met gesloten ogen zocht hij de donkere zoet in haar bilspier op. Lang hoefde hij niet te zoeken, want de zware geur, bitter en zoet tegelijk, kwam hem tegemoet en zijn pik verstijfde...

Diep dreef hij zijn tong in haar welriekende aars op en smaakte het hemelse genoegen haar spijs te mogen eten...

Brigitte hield de hondsrom nog wel vast, maar ze trok er niet meer aan, zo gehoord was ze door het bizarre schouwspel, dat zich voor haar ogen vertoonde. Ze zette haar laars op zijn bil en begon zich te vingren, terwijl de slaaf zich aan het kakgat van haar vriendin te goed deed.

Zelfs de wind die onverwachts uit Femma's darmen naar buiten kwam en in zijn mond en longen blies, deerde hem niet. Integendeel, hij gaf zich met lichaam en geest over aan het mooie meisje, dat kreunend achterom keek en zich verlustigde aan zijn tong, die haar reet liefkoosde en verwende.

„O, wat een zaligheid!“ zuchtte de jonge vrouw en ze greep haar ronde billen beet. „Wacht, ik ga op mijn knieën liggen!“ zei ze ontruksaps...

„Heb nog even geduld,“ hysde Brigitte, „ik sta me zo heerlijk aan je kont op te warmen... ooh... ik... ik kóóóm...“

Brigitte zakte op de grond en strikte het uit van genot...

Zodra Brigitte was klaargestoomd, ging Fenna 'door de knieën'. Begierig legde de slaaf zijn ellebogen op de vloer en stikte aan haar poepgat, alsof hij er tienduizend mee verdienen kon...

Brigittes gedachten gingen terug naar de tijd, dat ze met haar meestereschap de kost verdiende. Ze was ook toen al een bekwame dominante, die haar slaven waar gaf voor hun geld. Ze keek nooit op vijf of tien minuten, maar cite van haar 'onderdanen' wel absolute gehoorzaamheid en discipline. Verzetten ze zich tegen haar wil, dan werden ze zonder pardon buiten de deur gezet en dan liet Brigitte zich niet meer door hen vernemen, ook al boden ze haar het drijvroude van haar hoonarium aan...

Ze herinnerde zich de jonge klassiek, die een keer in de maand bij haar kwam. Philippe heette hij en hij was het proto-type van een kamergeleerde. Hij wist alles over de klassieke oudheid en hij vertaalde moeiteloos de meest ingewikkelde passages bij Plato, maar in haar handen was hij zo msk en zo gedwee als het spreekwoordelijke lam. Ze kon hem maken en breken, wanneer hij zich poedelnaakt en met een keiharde pik voor haar gebaarde benen uitstrekte en haar smeekte zijn handen zo stijf en gemeen mogelijk op zijn rug vast te binden. Ze kneelde hem altijd zo hardvochtig, dat de tranen hem uit de ogen spongen, maar hij gaf nooit een krimp, omdat hij haar als zijn heilige meesteres zag, als zijn godin van de Olympus...

Intussen had ze op verzoek van haar vrienden - bijna werktuiglijk, omdat ze dit ook vaak bij Philippe had gedaan - een den koord om de ballen en de tamp van hun slachtoffer gesnoerd. .

De stem van Ferna had haar ruw uit haar dromerijen opgeschrikt. Ze was er 'als de kippen' bij om de nostalgische roes resoluut in de mist te doen verdwijnen en haar rol als ongenaakbare meesteres weer op te voeren...

Wellustig staarde ze naar de rode plek die haar haars in zijn bil veroorzaakte. Ze rekte aan het koord en ze genoot met volle teugen van het gerochel, dat de gemarkeerde man uit zijn schoore keel stiet..

„Op de barnakaden, Ferna!“ gilde ze met overslaande stem. Ze sleurde haar slaaf onder zijn elks overleind en legde hem languit op zijn rug. „Meid, laat je klaarlikken...hup...spreid je beentjes en pees je spreekende kutspleet op zijn bek... hij heeft je kerd verwend, laat-ie je kut nou weer de volle laag geven met zijn tong... kom klaar, liefje!“

Amechig hijgend zette haar jonge vriendin zich schrijlings op hem neer en perste haar door pis en geil besmeurde schaamlippen op zijn mond. Als een riedalang vloog zijn tong in haar overrijpe flamoos en hij drook de verrukkelijke meidewijn..

Brigitte trok aan het koord, dat zijn pik martelde. En zijn ballen...leken te schreeuwen van smart en pijn-genot...

Brigitte riep tikte tegen zijn zwevende schacht, terwijl ze meedogenloos aan het koord trok. Het was een zegen voor hem, dat het koord inmiddels van zijn ballen af was gegleden, anders had hij de martelende pijn niet kunnen verdragen en was hij misschien 'ontmond' verder door het leven gegaan...

Weer dacht Brigitte aan Philippe. Helic pijnen had hij doorstaan. Lieren klemmen had ze op zijn tepels gezet, ze had hem gegeveld en gehoond, maar dat met alleen ze had hem ook haar ps laten drinken...

Hij had ervan gewaagd, maar hij had haar begreepingen dapper doestaan! 'Zou deze vadsige knaap daartoe ook in staat zijn?' vroeg ze zich af, terwijl ze met een 'zweetende' kut naar de verrichtingen van haar jeugdige vriendin keek. Ploetsklaps kwam Fenny klaar. Ze slaakte een luide gil en viel achterover. Brigitte ving haar op en kusste haar teder op haar lippen.

„Zijn tong heeft me in de zevende hemel gebracht...ik ben klaargekomen, maar ik ben nog zo geil als een stier...oh, ik loop leeg...ik zou me dronken willen drinken aan hiers sperma... oooauw...”

„Meiske, bedaar.” siste Brigitte, die overgens ook lekte als een zeef. Haar vingertoppen streken teder over de klitsnatte kut. Diep granden haar vingers zich in een romige heerlijkheid...

Brigitte zette haar vrienden op de bank en gaf haar het slaveleidsel in handen. Het meisje was niet te stuiten. Ze wilde niet ultrusten, nee, ze verlangde slechts naar de penis van de slaaf in haar bunkerende kut.

Ze zette zich schijnlijns op hem neer en propte zijn hongerige vlees tussen haar pechlippen..

„Spuit me vol, Hans, met je brandewijn, toe dan „toe!“ beval ze, terwijl ze verwoed aan de slaveband trok

Hans' lichaam dansde op en neer. Zijn stokstijve pik walsde in haar kut, tot hij zijn afgematte lichaam nog één keer ophief en de spetterende lading van zijn ballen in haar buik leegbrandde..

Engstoms jaloers keek Brigitte toe. Ze was er zeker van, dat ze nu zelf weer de touwtjes in handen moest nemen, omdat de hele geschiedenis haar anders uit de klauwen zou kunnen lopen!

„Fenna, bind hem vast.. ik heb ook nog een verrassing voor hem.. ik zit vol springstof.. hij zal ervan lussen, dat beloof ik je!“ zei ze met bevestigende stem.

Gewillig liet de slaaf zich zijn handen boeien. Hij zag de liederlijke blik in de ogen van Brigitte en hij rilde. Er was geen ontkomen meer aan. Twee mooie vrouwen zouden zich totaal op hem uitleven..

Vervolg: De lesbische meesteres, die van wanten wist...

Haar geilheid ontfaamde zich ten slotte op het jammerende slavinnetje. Ze greep het kind bij de haren en siste haar tor, dat ze eindelijk haar welverdiende loon kreeg. Het meisje hield tranen met tuiten....

„Help me, meesteres...ik...ik kan niet meer...oouuw...“ krigte de martelares, maar haar oversluisende stem bracht de meesteres niet tot erbarmen, integendeel, ze rukte vloekend de zweep uit de vingers van Then en zette eigenhandig de kastijding voort...

„Nooit...nooit...nooit zal ik me door jou laten vermarwen, klein kreng!“ riep Geerte uit. Lallend van hartstocht geselde ze haar slachtoffer, dat verging van de pijn.

„Ik weet niet wat me overkomt, maar ik word er zo geil van...“ kreunde Then, die de vingers van haar ene hand over haar verstijfde borsten liet strelen, terwijl haar andere hand zich naar haar kletsante flansoes hegaf. Dikke sliertten slijm vloeiden uit haar kut...

Ze begon zich te vingeren en weldra diende zich een vurig orgasme aan, onmiddellijk gevolgd door meerdere die haar deden huilen van genot. Met het schelm op haar zwaetjke lippen zreg ze in elkaar, terwijl het geil uit haar hruik gulpte. Stuiptrekkend bleef ze op de vloer liggen en het kostte haar enorm veel moeite weer op de been te komen.

Waakelees stuurde ze naar de gesting. Het gegil van hun gevangene en het stinnige geschreeuw van Geerte klonken haar als muziek in de oren.

Weer laaide het helse vuur in haar op. Ze pakte het seikkende meisje bij de keel en draaide haar gezicht woest in haar richting...

Geerte en Thea leefden zich met lijf en ziel op hun slavinnetje uit. Ze trokken zich niets aan van haar geschreeuw en vierden hun kwade lusten hot op de gevangene jonge vrouw, die lag te krimpen van de pijn...

Nu eens hoorden ze haar voorover op de hok, dan weer legden ze haar op de rug op het tuig. Vooral Thea was een faule gelijk. Ze sloeg met de vlakke hand op het schokkende meisje en geselde haar, alsof het haar dagelijkse werk was.

Geerte, die toch bepaald niet voor een kleinje vervaard was, moest haar zelfs op een bepaald moment intomen, want het gevaar was groot, dat Thea de slavin heurs zou slaan...

„Kijk eens aaa, ze heeft zowaar stijve borsten,” schamperde Geerte, nadat Thea de zwamp tegen haar zin op de vloer had gesmeten. Ze trok aan de linker-tepel van het slachtoffer en tastte in haar kruis. Hijgend voelde ze het geil uit haar spleet stromen en dat maakte haar zo verhit, dat ze de gely in haar strakke broek opende.

„Lij mijn kni schoon, gore kutmeid!” Haar stem snierpte door de naargeestige ruimte. Thea grinnikte. „Ik zal het die teef extra moeilijk maken!” dacht ze met leedvermaak. Ze greep een koord, trok het twee maal tussen de tanden van het deerniswekkende flesertje door en bond het onder aan de hok vast. Schrijlings ging Geerte op het gezicht van haar gevangene zitten...

Geerte glunderde, toen de gewillige slavinneting zich tussen haar schaamlippen stak. Haar ogen draaiden wild in het rood, haar lippen vertrokken zich krampechtig en haar stem lilde, terwijl haar borsten zich valden met heesklappend bloed en haar lillende kut een gesisag groter wordende stroom slijmerig geil over de likkende tong van haar eendenanige dienaar liet glijden, diep in de strot van het 'ongelukkige' en daardoor des te gelukkiger melste, dat naar de naam Siebrands luisterde...

- Siebrands had het in haar jeugd niet gemakkelijk gehad. Haar vader had ze niet gekend, hij was na haar geboorte bij haar moeder weggevloden. Haar moeder had haar weliswaar nooit geslagen, maar een ijeren discipline was haar in haar jeugd beschoren geweest. Wanneer ze stout of ongehoorzaam was, maakte het mens korte metten met haar; enkele uren opsluiting in het fletsenkok! En wanneer ze het als kind erg heftig had gemaakt - ze had van haar vader een tamelijk opstandig karakter geërfd - dan werd ze door haar moeder naakt uitgetrokken, waarna deze haar de handen op de rug hield en haar een uur lang in de kelder liet klappertnaden, tot ze snikkend en huilend uit de donkere ruïne werd bevrijd.

Toen ze op vijftienjarige leeftijd eens met een jongen uit was geweest en tien minuten na de afgesproken tijd thuis was gekomen, had haar moeder haar op een bijzondere ontvangst 'verruut': Siebrands werd gedwongen met een huisvriend naar diens weekeindhuisje mee te gaan! „En wec je geheute, als je ome Jaap niet gehoorzaamt, dan zwaait er wat!“ had de Keesus haar toegebraten. Ome Jaap had haar likkebaardend bij de arm vast en haar meegenomen naar zijn huisje, waar ze een weekende lang zich aan zijn geile en ongereemde lusten moest onderwerpen...

'Ome Jaap' kwet zich goed van zijn taak. „Als je niet goedschiks wilt, dan maar kwadschiks!“ brulde hij, toen ze haar benen bij elkaar hield, nadat hij haar had uitgetrokken. Met roodbeulde ogen had ze naar zijn stokstijve, dreigende lul gekeken. Haar keel ketsde, ze krijste het uit en ze vocht voor haar leven, maar 'Ome Jaap' hield haar benen wijd uiteen aan de spijlen van het bed, waarna haar polsen dezelfde weg volgden. Werfloss geknoet werd ze door hem gebruikt en voor het eerst in haar jonge leven spoot dierterig mannesperma in haar tot dan toe ongerepte kut...

De hel vernederde echter in een ware bemel...de zerpemde pijn in haar huik verschrompelden en een vernakkelijke vervoering overmande haar, toen het zand diep in haar levende lichaam was geloosd. Vernedering en pijn waren sindsdien voor haar het enige middel om in een gelukzalige ekstase te geraken...

Toen ze Geerte ontmoette in een van de kafeetjes op het Leidseplein, was het ijs grauw gebroken. Ze herkende in haar binnen de kortst mogelijke tijd haar moeder, die ze evenzeer liefhad als haatte...

Siebranda werd van de bok toegemaskt, maar Geerte bond haar onmiddellijk de armen op de rug vast. „Oh, ik loop leeg,” kreuinde Tbea, „vind je het goed, Geerte, dat ze mijn tepels opgeeft met d'r tong?” „Ik heb niet het minste berwaar,” antwoorde de meesteres op ijzige toon, „neem die volle slet maar te pakken, zoals jij wilt!”

Hunkerend keek Siebranda naar de donkere tepels van het meisje, dat haar zo had gekwetst en gepijnigd. Toen smeet Geerte haar op de bok. Het volgende moment likte ze in volle hartstocht aan de weelderige boven van bruin vroegwe-
vlees...

Geerte keek toe en genoot ten volle van het grile schouwspel. plotseling voelde ze sporen van jaloezie en afgun in haar hart. Haar kut 'bleedde' van het geil, ze besefte, dat ze in moest grijpen...

'Het lijkt er verdorie op, dat Tbea mijn taak overneemt, maar dan komt ze van een kouwe kermis thuis, want ik ben en ik blijf de meesteres!' dacht ze bij zichzelf, terwijl haar nagels zich boosaardig in de armen van de likkende Siebranda pisten...

Langzaam gleden Geertes vingerv over de trillende hillen van haar slavin... ze volgden de narsapleet, tot ze weg leken te glibberen en vastgezogen werden in een wonderre weelde van lillend-weke kufkushen...

Een bevig verlangen weldde in haar op en ze droomde weg...

Thes verstoerde echter haar mijmering door voor de bok meer te hurken en Sicbranda de gemeenste scheldwoorden toe te schreeuwen. Geerte legde het meisje het 'paardebit' aan. Thea was een en al leedvermask...

Ze had echter niet door, dat Geerte de poisen van de slavin losmaakte. „Zeg, ik wil graag een rijtje op die geile merrie maken!" riep ze uit, terwijl ze opsprong. Geertes ogen hikten. „Sinds wanneer ben jij de meesteres, naarting?" beet ze Thea toe. Daar verstijfde van de schrik. „Ik heb niet voor zulke die ijeren slavinnekgel aan je post bevestigd! Vanaf nu ben jij mijn tweede slavin, brutale teef! Je staat niet alleen onder mijn bevel, je zult ook alles moeten slikken, wat mijn eerste slavin, die zo door jou is afgestigd, je opdraagt! Siebranda, neem dat bit uit je mond en straf die sloerie!"

Thea trachtte te vluchten, maar ze struikelde door het zware gewicht van de kugel, die haar het wegnemen belette. Ze had hem tot nu toe met zich mee kunnen slepen - zij het met enige moeite - maar 'de plaat poetsen' liet het gevaarte bestid niet toe!

Wit van woede sleurde Siebranda haar overind en het duurde niet lang, of ze lag ruggelings op de bok. Scherpe koorden smeden in haar poisen en haar enkels en weldra was ze gekneveld, overgeleverd aan de wrekenacht van het meisje, dat ze zo genadeloos had gefolterd...

„Je zult er dubbel en dwars van lusten!" dreigde Siebranda, terwijl ze haar slachtoffer de slavinneband omdeed. Ze spuwde wellustig op haar, gaf haar enkele rake klappen en liep naar de muur. Ze pakte een karwaas, die haar meesteres alleen gebruikte, wanneer zij het beel erg boos had gemaakt, en begon in het wilde weg op Thea in te ramelen...

Snelgend van de pijn glide het geboelde meisje om getade, maar haar hese kreten wonden Siebranda alleen maar op. Steeds harder pesten de genadeloze koorden op het naakte vlees...

Ten slotte moest Geerte een einde maken aan de hebe marteling. Ze rakte de karwaas uit de handen van haar eerste slavin en besliste, dat deze met een andere kastidling moest beginnen. „Geen zood, meesteres," antwoordde de zwetende en hijgende Siebranda. „U zult toch, dat ze alles van mij moest slikken!"

Zonder het antwoord van haar bazin af te wachten sprong ze met een laide vloek op het weerlose lichaam. Schrijflings op Thea grazen beweeg ze zich naar haar verkrampte gezicht toe, tot haar haarige kut zich om de mond van haar 'doelwit' sloot. Krampend van genot legde ze haar bluis in de ierel van de kokhalzende Thea, die stervensbenauwd onder haar lag, overgeleverd aan haar wil. Geerte vingende zich er zo bevig op klaar, dat ze in katzwijn op de vloer viel...

Die nacht lagen drie meisjes naast elkaar, dromend van elkaar. In het midden lag Geerte. Een zoete glimlach sierde haar mooie gelaat. Mild maanlicht vloeide over de slapende vrouwen wier hartsechten nooit slapen...

MARTIN WAELBURCH

HIERRR
IK ZÅL JE!
EN NU VERGEET JE
NIET WEER EEN
ABONNEMENT
TE NEMEN!

*Wek de woede van uw
meesteres niet op! Neem
vandaag nog een abonne-
ment!*

ABONNEMENT

..... hierlangs afsnijppen

Ik abonneer mij voor de 6/12* komende nummers, ingaande met nr.

Het bedrag ad f 40,- / f 75,- voor 6/12* nummers

- ☐ heb ik bij deze bestelling ingesloten.
- ☐ heb ik gestort op gironummer 2032044 ten name van uitg. Biefot, Groningen, onder vermelding 'Abonnement S.M.'.
- ☐ wil ik betalen door middel van een akseptgirokaart, die ik gaarne per omgaande van u ontvang.

* Doelhalen wat niet gewenst wordt.

☐ Duidelijk invullen s.v.p.

Naam:

Adres:

Plaats:

Land:

S.M. REEKS

36